

Trump-döntés - lefagyott klímabiznisz

Donald Trump USA-elnök választási ígéretének megfelelően bejelentette, hogy az Egyesült Államok kilép a tavaly novemberben hatályba lépett párizsi klímaegyezményből, amit a klímaváltozás elleni nemzetközi összefogás eredményeként 2015. december 12-én fogadtak el a francia fővárosban. Erről kérdeztük dr. János Márton, az Energiapolitika 2000 Társulat elnökét, aki több írásában és előadásában kétségbe vonta a széndioxid kibocsátás csökkentésére alapozott hivatalos klímapolitika megalapozottságát.

2017. június 7.

- Elnök úr, a társadalmak először a klímahisztériát élték túl, most a klímaegyezményből való kilépés körül kavarnak az indulathullámok. Mi rejlik a felszín alatt?

- Szokatlanul bátor politikai döntés, ami újfent bizonyítja, hogy a „klímapolitika” a világpolitika része. Trump fellépése óta tudjuk, hogy így tekint erre. Trump az amerikai népet megterhelő magas költségekkel és a gazdaság védelmével indokolta a párizsi klímavédelmi egyezményből való kilépést, szerinte az egyezmény több ezer milliárd dollárral károsítaná meg az USA-t. Úgy fogalmazott, hogy ő egy jobb és tisztességesebb üzletet kíván tető alá hozni. Világossá tette, hogy a széndioxid hisztériára épített klímapolitika szerinte elsősorban üzlet. Ezt erősíti a döntést elutasító első német-francia-olasz közös közlemény is, amely szerint a párizsi egyezmény végrehajtása fontos gazdasági lehetőségeket teremt a globális növekedéshez. A Trump döntés belpolitikai szempontból is fontos: munkahelyek, hagyományos energiatermelő ágazatok fenntartása, amivel az USA valóban versenyelőnybe kerülhet. Mindez az amerikai „nemzetállami” érdek elsődlegességének deklarálása. Ugyanakkor a döntés természetesen ma még teljes körűen nem megítélhető, de minden bizonnyal jelentős hatással lesz Amerika világbirodalmi szerepére is. Mindenesetre az eddigi hivatalos nemzetközi „klímapolitika” léket kapott, ami változásokat indíthat el, az sem zárható ki, hogy más országok is követhetik a példát.

- Miért használja a klímahisztériát a tömegek manipulálására a pénzügyi oligarchia?

- A mai közkeletű, politikailag korrekt felfogás szerint, a felmelegedéstől kell félni, pedig, alig néhány évtizede még az új jégkorszakkal rémítették az embereket. Egy-egy civilizáció életképességét alapvetően befolyásolja, hogy miként tud alkalmazkodni a kihívásokhoz, közöttük a klímaváltozásokhoz. Ma legnagyobb „közellenség” a széndioxid kibocsátás, amelyre hivatkozás fontos politikai eszköz lett: az energetikát és rajta kívül úgyszólván mindent a széndioxid emisszió tükrében ítél meg a hivatalosság.

Ezzel szemben a valóság az, hogy amióta a Föld létezik, az éghajlat állandóan változik. Tudomásul kell venni, hogy az éghajlatot, vagyis a klímát hatalmas természeti erők irányítják, az ember nincs azonos súlycsoportban a természettel. A klímaváltozást a levegő széndioxid tartalma gyakorlatilag nem befolyásolja. A széndioxid nem szennyezi a levegőt, ez a földi élet egyik nélkülözhetetlen feltétele. A hivatalosan támogatott és terjesztett széndioxid- alapú klímahisztéria nem tudományos bizonyítékokon alapul, hanem tudatosan kidolgozott megtévesztési kampányról van szó. Amióta létezik emberi civilizáció, a mindenkor hatalom fontos eszköze a félelemkeltés. A birodalmak félelemben tartják a kiszolgáltatott gyengébb államokat. A második világháború után ezt a funkciót az atomháborútól való félelem oldotta meg. Most ezt a célt a klímahisztériával valósítják meg. A klíma alkalmas mindenféle klímamese alapanyagául. Arra is kiválóan alkalmas, hogy irányított átalakítási magatartási tippeket adjon a társadalmi változtatások „politikailag helyes” mederbe való tereléséhez. A széndioxid elleni küzdelmet a karbon-mentes, „tiszta energiatermelés” forradalmának, a megújuló energiatermelésnek az ideológiai alapjává tették. A zöld eszme sajnos üzleti körök kiszolgálójává lett, mert elfedi azt az alapvető ok-okozati összefüggést, ami a természeti folyamatokba való emberi beavatkozás és annak következményei között fennáll.

- A klímavédelem és a környezetvédelem propagandisztikus összeagyválása milyen károkkal járhat?

- Az emberiség hatalmas mértékben károsítja a természetet, szennyezi a környezetet, a talajt, a levegőt és az élővizeket, de ennek semmi köze a klímaváltozáshoz. A „klímavédelem” értelmetlen és hatástalan szélmalomharc a természet működése ellen, amelynek során, globális szinten a környezetterhelés nem csökken, inkább növekszik. A világméretű közbeszédben, s így a párizsi konferencia propagandájában is, a világot meghatározó globális gazdasági-politikai erők az éghajlatváltozást az emberi tevékenység következményének állították be, mintha az demokratikusan, konszenzussal elfogadott intézkedésekkel, megváltoztatható lenne. Ezzel sikerült szétteríteni, személytelenné, megfoghatatlanná tenni a tőke felelősségét az emberi társadalmat valóban fenyegető veszélyek kialakulásáért. Az emberi felelősségnek ez az értelmezése eltereli a figyelmet a valódi okokról. Az emberiség hatalmas primerenergia-teljesítménnyel alakítja a kontinensek felszínét, szennyezi a vizet, földet, levegőt, folytatja a természeti kincsek (nyersanyagok és energiahordozók, a talaj, az édesvíz, az érintetlen természet) felélését, növeli a természetnek mondott katasztrófák számát, összeomlasztja a biodiverzitást és az ökoszisztémákat. Világrészenként más-más hatások dominálnak. Miközben az emberiség nagy része egyre nagyobb nyomorban kénytelen élni, a nyugati ember olyan kényelmi szintet ért el, hogy az számára már testi és lelki károsodást okoz, de még több termékre és szolgáltatásra tart igényt. Ez teljesen független a Föld éghajlatváltozásának éppen aktuális tendenciájától. A problémák igazi oka a fenntarthatóság ideológiája, ami alatt a fogyasztás fenntarthatóságát értik. Az emberiség fogyasztásának megállíthatatlannak tűnő növekedése a véges Föld bolygón nem tartható fenn, mert a rendelkezésre álló természeti erőforrások és az ember földi élettere végesek. Ezért a gazdasági növekedés – ha növekvő energia- és anyagfelhasználással folytatódik – elkerülhetetlen katasztrófa felé halad: vagy az erőforrások kimerülése, vagy a földi természet tönkretétele miatt. Ebből következően az emberiség eddigi életmódja tartósan nem folytatható. A kérdés: van-e esélye egy más értékrendű világ

felépítésének, megvalósíthatók-e a szükséges változások? A változáshoz, vagyis a lehető legkisebb veszteségű üzemeltetéshez, mozgósítanunk kellene, elsősorban magunkban, a világot fenntartó szeretet-energiát.

- A párizsi dogma megrepedésének lehet-e kedvező hatása a magyar energiapolitikára?

- A hazai energiahordozóra alapozó Mártai Erőmű bővítését az uniós dekarbonizációs politika eddig blokkolta. Hasonló problémával küszködnek Európában a lengyelek is, ahol a szénerőművek hosszabb távon sem nélkülözhetők. A párizsi dogma politikai megingása új fejleményeket indíthat el, aminek lehet hozadéka számunkra is.

<https://preshaztarsasag.wixsite.com/preshaz>